

Metodyka logopedyczna I - dyslalia, palatolalia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka logopedyczna I - dyslalia, palatolalia
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-ML1
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Laboratorium	45	3	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystwojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej i terapii zaburzeń artykulacyjnych. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dyslalii i palatolalii do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Wykłady

Zasady diagnostyki zaburzeń wymowy:

1. Definicje dyslalii i palatolalii.
2. Dyslalia a dysglosja.
3. Klasyfikacje dyslalii ze względu na różne kryteria (sposób artykulacji, liczba cech dystyngtywnych, liczba głosek, liczba stref artykulacyjnych, nazwa głoski, długość ciągu fonicznego, konsekwencja występowania, stopień utrwalenia, przyczyna).
4. Rodzaje sygmatyzmu, rotacyzmu, kappacyzmu, gammacyzmu itp., istota mowy bezdźwięcznej.
5. Przyczyny zaburzeń artykulacji.
6. Mowa osób z wadą rozszczepową twarzoczaszki.

Konwersatoria

Analizowanie i diagnozowanie zaburzeń mowy

1. Metodyka diagnozy dyslalii; diagnozowanie zaburzenia artykulacyjnego – standard badania logopedycznego; prezentacja testów diagnostycznych.
2. Metodyka terapii: zasady planowania pracy terapeutycznej; metody pracy (ogólne i szczegółowe);
3. Fazy uczenia artykulacji głosek; metody wywoływania poszczególnych głosek; ćwiczenia fonacyjne, oddechowe, motoryczne i artykulacyjne; usprawnianie słuchu fonemowego i fonetycznego; usuwanie dysfunkcji oddychania i połykania (dysfunkcje połykania o typie infantylnym, zespolenia językowo-wargowego wewnętrznego i zewnętrznego); profilaktyka zaburzeń artykulacyjnych.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
E.2L.W1. Student zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania; zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenia mowy pochodzenia korowego, rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii), zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu, mutyzmu wybiórczego, afazji, dyzartrii; zasady diagnozy i terapii logopedycznej, w tym osób z niepełnosprawnością intelektualną, osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz osób z dyzartrią; metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; zagadnienia tyflogopedii, surdologopedii, gerontologopedii i onkologopedii, z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej.	• K_W13 • K_W24	• projekt • metoda przypadku	• Laboratorium
E.2L.U1. analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną; określać opóźniony rozwój mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego, zaburzenia wymowy (dyslalie); planować i realizować diagnozę i terapię osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu; stosować tyflogopedię i surdologopedię oraz metody wychowania słuchowego i językowego; diagnozować i analizować mutyzm wybiórczy; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; diagnozować afazję i prowadzić jej terapię; planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dyzartrią; planować i realizować metodykę rewalidacji indywidualnej; stosować gerontologopedię i onkologopedię z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej, z metodyką postępowania logopedycznego	• K_U08	• projekt	• Laboratorium
E.2L.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;	• K_W09	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Laboratoria - Na ocenę z laboratoriów składają się wyniki osiągnięte z projektu (50%) oraz studium przypadku (50%).

Wykłady - Ocena z kolokwium.

Ocena końcowa - Na ocenę z przedmiotu składa się średnia ocen z laboratorium (50%) i wykładu (50%). Z obu form zajęć oceny muszą być pozytywne.

Literatura podstawowa

1. Czaplewska E., *Diagnoza zaburzeń rozwoju artykulacji*, [w:] *Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki*, GWP, Sopot 2012.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 2003.
3. Mackiewicz B., *Wskazówki do nauki prawidłowego połykania w wadach zgryzu i wymowy u dzieci*, [w:] *Opieka logopedyczna od poczęcia*, red. B. Ročławski, Gdańsk 1998.
4. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 2004.
5. Skorek E.M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2001.
6. Skorek E.M., *Reranie: profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2002.
7. Skorek E.M., *Samogłoski; profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2000.
8. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

Literatura uzupełniająca

1. Skorek E.M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.
2. Stecko E., *Zaburzenia mowy – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa 1994.
3. Wójtowicz J., *Logopedyczny zbiór wyrazów*, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 09-11-2019 10:01)